

23 06 2016

Dj-Înr. 291

AVIZ
la proiectul legii privind Serviciul Fiscal de Stat
(nr.201 din 11.05.2016)

Direcția generală juridică a examinat proiectul de lege menționat, în mod de urgență, conform prevederilor art.54 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797-XIII din 02.04.1996 și Legea privind actele legislative nr.780-XV din 27.12.2001, și comunică următoarele.

Aspecte de ordin general și procedural:

1. Proiectul de lege a fost înaintat cu titlu de inițiativă legislativă a Guvernului Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea nr.523 din 28.04.2016, în corespundere cu prevederile art.73 din Constituție și Capitolul II din Regulamentul Parlamentului.

Scopul proiectului de lege, potrivit art.1 alin.(2), constă în asigurarea unui caracter democratic, legal, eficient și transparent de organizare și funcționare a Serviciului Fiscal de Stat, precum și determinarea activităților specifice ale acestuia.

2. Unul dintre obiectivele de bază ale politicilor fiscale, de administrare fiscală și vamală eficientă, prevăzute de Programul de activitate a Guvernului Republicii Moldova "Integrare europeană: Libertate, Democrație, Bunăstare" 2016-2018, este eficientizarea, sistematizarea și armonizarea legislației fiscale și vamale, prin elaborarea și adoptarea unei legislații noi (Codul fiscal și Codul vamal), care să asigure predictibilitatea, transparența, siguranța, echitatea și claritatea politicilor fiscale și vamale.

Printre activitățile de realizare a acestuia se enumeră perfecționarea cadrului normativ ce reglementează activitatea Serviciului Fiscal de Stat, realizarea reformei acestuia, aprobarea Legii Serviciului Fiscal de Stat, *excluderea activităților improprii* și implementarea unui sistem informațional integrat.

Cu referire la Planul de dezvoltare a Serviciului Fiscal de Stat pentru anii 2011-2015, aprobat prin H.G. nr.1141 din 16.12.2010, menționat în Nota informativă la proiectul de lege, atenționăm că, acesta stabilește următoarele priorități de dezvoltare în reformarea administrării fiscale:

- 1) reformarea cadrului legislativ, organizațional și instituțional;
- 2) modernizarea modalității de abordare a conformării contribuabililor;
- 3) eficientizarea utilizării tehnologiilor informaționale în administrarea fiscală;
- 4) eficientizarea managementului resurselor umane.

Din punct de vedere procedural:

1) Reorganizarea Serviciului Fiscal de Stat presupune cheltuieli suplimentare de la bugetul de stat.

Potrivit art.131 alin.(6) din Constituție, nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare. Iar art.17 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181 din 25.07.2014, prevede că, proiectele de acte normative cu impact financiar asupra bugetelor se supun expertizei financiare în conformitate cu legislația ce reglementează modul de elaborare a actelor normative. Pe parcursul anului bugetar în curs nu pot fi puse în aplicare decizii care conduc la reducerea veniturilor și/sau majorarea cheltuielilor bugetare, dacă impactul financiar al acestora nu este prevăzut în buget.

Potrivit art.47 alin.(6) din Regulamentul Parlamentului și art.20 din Legea nr.780/2001, proiectul de lege urmează a fi însoțit de fundamentarea economico-financiară în cazul în care realizarea noilor reglementări necesită cheltuieli financiare și de altă natură.

Proiectul de lege supus avizării nu conține nici o informație în acest sens.

2) *Potrivit art.22 alin.(2) și alin.(3) din Legea 780/2001, expertiza juridică și expertiza anticorupție este obligatorie pentru toate proiectele de acte legislative.*

Expertiza juridică are menirea de a contribui la:

a) asigurarea concordanței proiectului cu normele Constituției, cu practica jurisdicției constituționale și cu prevederile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și la coordonarea lui cu legislația în vigoare și cu legislația comunitară;

b) întocmirea proiectului conform tehnicii legislative;

c) reglementarea integrală a raporturilor sociale respective.

Expertiza anticorupție are menirea de a contribui la:

a) asigurarea corespunderii proiectului standardelor anticorupție naționale și internaționale;

b) prevenirea apariției unor noi reglementări care favorizează sau pot favoriza corupția, prin elaborarea de recomandări în vederea excluderii acestor reglementări sau a diminuării efectelor lor.

Din conținutul documentelor alăturate proiectului de lege (avizul Ministerului Justiției și Raportul de expertiză anticorupție asupra nivelului coruptibilității proiectului de lege) rezultă în mod evident că acestea se referă la un proiect de lege în altă redacție decât cel înaintat spre examinare în Parlament. Considerăm, că diferența de conținut a celor două variante ale proiectului de lege din punct de vedere conceptual, structural, redacțional (numărul de articole fiind redus considerabil de la 53 la 27), impune necesitatea solicitării expertizelor juridică și anticorupție la proiectul de lege în redacția prezentată. De altfel, cerințele art.22 din Legea privind actele legislative nu pot fi considerate ca fiind respectate.

3. Din punct de vedere conceptual, atenționăm următoarele:

1) În redacția propusă de autori, proiectul de lege nu corespunde pe deplin principiilor de bază ale legiferării, stabilite la art.4 din Legea privind actele legislative, potrivit căruia actul legislativ trebuie să corespundă dispozițiilor constituționale și să fie în concordanță cu cadrul juridic existent, cu sistemul de codificare și unificare a legislației.

Necesitatea adoptării proiectului de lege în redacția prezentată nu este justificată deoarece, spre deosebire de cele declarate, scopurile de bază deduse din cuprins sunt – reorganizarea Serviciului Fiscal de Stat (în continuare SFS) și abilitarea acestuia cu dreptul de constatare a unor infracțiuni, iar realizarea acestora poate fi efectuată prin operarea unor modificări în Titlul V din Codul fiscal.

Normele proiectului de lege reprezintă o dublare a reglementărilor cuprinse în Titlul V din Codul fiscal, precum și a reglementărilor expres stabilite prin Legea privind administrația publică centrală de specialitate nr.98 din 04.05.2012, Legea privind funcția publică și statutul funcționarilor publici nr.158-XVI din 04.07.2008. Delimitarea competențelor SFS pe domenii de activitate, reieșind din funcțiile de bază ale acestuia, ține de actele normative adoptate întru executarea legii, cum ar fi regulamentul de activitate al SFS, acestea nefiind norme juridice primare.

Pentru a putea fi înaintat spre examinare în cadrul ședințelor plenare ale Parlamentului, proiectul urmează a fi revăzut sub aspect juridic și redacțional și adus în concordanță cu cadrul juridic existent, cu sistemul de codificare și unificare a legislației.

2) Documentele de politici publice menționate nu prevăd abilitarea SFS cu atribuții de constatare a infracțiunilor.

Referitor la funcțiile de supraveghere și control, care se propun a fi completate cu funcția de constatare a infracțiunilor prevăzute la art.241-242, 244, 244¹, 250-253 și 335¹ din Codul penal, nu este clar în baza căror criterii a fost realizată selectarea acestora infracțiuni. Nota informativă nu conține nici o informație privind modul de implementare a noilor atribuții, precum nici o fundamentare economico-financiară, necesară realizării acestora. Funcția de constatare a infracțiunilor presupune cheltuieli suplimentare celor de reorganizare, cum ar fi dotarea tehnico-materială suplimentară, angajarea, instruirea, atestarea personalului calificat, acordarea unor garanții suplimentare reieșind din specificul activității acestora, precum și de riscurile și prejudiciile eventuale ce urmează a fi suportate.

Cu referire la normele juridice propuse prin proiectul de lege nr.202 din 11.05.2016, care prevede modificarea și completarea Codului de procedură penală, conform funcției de constatare a infracțiunilor, atenționăm că, acestea reprezintă o ingerință în conceptul și structura normelor Dreptului procesual penal, ce necesită o analiză suplimentară din partea specialiștilor în domeniu. Orice acțiune întreprinsă de organul de constatare - fie reținerea făptuitorului, fie ridicarea corpurilor delictive, fie citarea persoanei, obținerea de declarații etc. - urmează să fie întreprinsă conform prescripțiilor Codului de procedură penală referitoare la acțiunea respectivă și în cazul fiecăreia dintre acțiuni urmează să fie întocmit acel act procesual (proces-verbal) care este prevăzut de Codul respectiv în articolele care reglementează acțiunea procesuală respectivă. A se vedea în acest sens Raportul de expertiză al Centrului de Analiză și Prevenire a Corupției la proiectul Legii privind completarea Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr.122-XV din 14.03.2003 (art.93, 262, 273) nr.711 din 09.06.2016 (<http://capc.md/ro/expertise/avize/nr-673.html>).

Deși elaborarea și promovarea proiectului urmărește executarea uneia dintre acțiunile prevăzute de Planul Național de Acțiuni pentru implementarea Acordului de Asociere RM-UE 2014-2016, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 808 din 07.10.2014 (art. 54 pct. 2), totuși, aceasta urmează să se realizeze foarte atent, judicios,

cu prezentarea unei fundamentări consistente și într-o manieră care să nu genereze confuzii de ordin normativ și să nu instituie elemente birocratice procesului penal.

3) Legea privind administrația publică centrală de specialitate nr.98 din 04.05.2012, la art.14 alin.(4) și alin.(5) delimitează clar autoritățile administrative din subordinea ministerelor în servicii de stat și inspectorate de stat: *serviciul de stat* fiind o structură organizațională separată în sistemul administrativ al unui minister, care se constituie pentru prestarea serviciilor publice administrative (de înregistrare de stat, de eliberare a actelor necesare pentru inițierea și/sau desfășurarea afacerii și în alte domenii); *inspectoratul de stat* fiind o structură organizațională separată în sistemul administrativ al unui minister, care se constituie exclusiv pentru exercitarea funcțiilor de supraveghere și control de stat în subdomenii sau în sfere din domeniile de activitate a ministerului.

Astfel, constatăm necesitatea coordonării normelor proiectului de lege cu normele Legii menționate în scopul neadmiterii apariției unor tălmăciri diferite referitor la corespunderea denumirii autorității administrative din subordinea Ministerului Finanțelor cu funcțiile de bază ale acesteia. Prin proiectul de lege avizat Serviciului Fiscal de Stat i se atribuie atât funcții de supraveghere și control, cât și de prestare a serviciilor publice administrative.

4) Totodată, atenționăm că, art.15 alin.(1) din Legea sus-citată stabilește că, *misiunea, funcțiile de bază, atribuțiile principale, drepturile generale și alte chestiuni privind organizarea activității autorităților administrative din subordinea ministerelor se stabilesc*, în conformitate cu prevederile acestei legi, ale altor acte legislative și normative, în regulamentele privind organizarea și funcționarea acestora aprobate de Guvern.

Prin urmare, nu este clară necesitatea reglementării prin lege a normelor respective. În special, atenționăm că, expunerea normelor referitoare la atribuțiile Serviciului Fiscal de Stat în mod repetat prin gruparea și concretizarea acestora conform domeniilor, nu corespunde normelor tehnico-juridice stabilite prin Legea privind actele legislative, din punct de vedere structural și redacțional.

Mai mult decât atât, proiectul de lege conține norme de trimitere, de blanchetă, dublări de norme, necesitatea cărora nu este justificată.

5) Referitor la concordanța proiectului de lege cu Codul fiscal. Nota informativă la proiect prevede că acesta a actualizat sarcinile, funcțiile, atribuțiile, responsabilitățile și drepturile Serviciului Fiscal de Stat și ale angajaților acestuia, care la moment sunt prevăzute de Titlul V al Codului fiscal, iar ulterior vor fi abrogate. Însă, textul proiectului de lege nu conține normele necesare reglementării raporturilor juridice menționate, precum nu conține nici dispoziții finale și tranzitorii necesare.

Drept exemplu în acest sens poate servi lipsa unor reglementări privind responsabilitățile Serviciului Fiscal de Stat, a dispozițiilor de abrogare a articolelor concrete din Codul fiscal, denumirea și termenul de elaborare/adoptare a actelor normative necesare punerii în aplicare a legii.

La art.27 din proiect, norma dispoziției finale privind stabilirea termenului de 3 luni pentru Guvern cu scop de prezentare în Parlament a unor *propuneri* pentru aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege și aducere în concordanță a actelor normative ale Guvernului, este insuficientă pentru asigurarea aplicării proiectului de lege.

Mai mult decît atît, potrivit art.15 din Legea nr.780/2001 și art.47 alin.(7) din Regulamentul Parlamentului, Guvernul nu este în drept să înainteze în Parlament propuneri legislative, ci doar proiecte de legi și de hotărîri. Potrivit alin.(5) al articolului menționat, propunerea legislativă reprezintă intenția de a se iniția elaborarea unui sau mai multor acte legislative, care vizează o anumită problemă sau un grup de probleme și care au menirea de a reglementa anumite domenii ale raporturilor sociale.

Aspecte de ordin tehnico-juridic și redacțional:

Referitor la concordanța proiectului de lege cu prevederile art.19 din Legea privind actele legislative, atenționăm că, textul proiectului de act legislativ se elaborează în limba de stat, cu respectarea următoarelor reguli: fraza se construiește conform normelor gramaticale, astfel încît să exprime corect, concis și fără echivoc ideea, să fie înțeleasă ușor de orice subiect interesat; într-o frază este exprimată o singură idee; terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ca și în celelalte acte legislative și în reglementările legislației comunitare; se va utiliza unul și același termen dacă este corect, iar folosirea lui repetată exclude confuzia.

La art.1, titlul articolului urmează a fi adus în corespundere cu conținutul, deoarece textul nu conține reglementări referitoare la *sfera de aplicare*.

În textul proiectului de lege, se va evita utilizarea în exces a sintagmei Serviciul Fiscal de Stat, acesta urmînd a fi substituit cu cuvîntul Serviciu (a se vedea ca exemplu art.1 alin.(1) din legea nr.753/1999, art.2 din Legea nr.93/2007, art.1 alin.(2) din Legea nr.174/2014).

La art.2, titlul articolului prevede "Principiile de funcționare și organizare", iar norma de dispoziție se referă la principiile de activitate a Serviciului Fiscal de Stat. Totodată, constatăm lipsa principiului responsabilității, ce urma a fi stabilit conform pct.10 din Planul de dezvoltare a Serviciului Fiscal de Stat pentru anii 2011-2015, aprobat prin H.G. nr.1141 din 16.12.2010.

La art.3:

La redactarea textului urmează a se ține cont de noțiunile și reglementările utilizate în Legea privind transparența în procesul decizional nr.239-XVI din 13.11.2008 și în Legea privind accesul la informație nr.982-XIV din 11.05.2000, în vederea asigurării concordanței normelor proiectului de lege cu cele ale legislației în vigoare menționate.

La alin.(3), atenționăm asupra necesității de concretizare, definire a noțiunii de furnizor primar al informației, în sensul articolului respectiv, deoarece legislația în vigoare nu utilizează asemenea noțiune. Totodată, normele alin.(3) necesită a fi revăzute și concretizate, pentru a exclude tălmăcirile diferite și contradictorii reieșind din caracterul permisiv al acestora. Cuvintele "organul fiscal nu este obligat să o furnizeze" în raport cu cuvintele "acestea urmînd să fie prezentate doar de furnizorul primar" atribuie normei sens contradictoriu și conține elemente de coruptibilitate.

La art.4:

Titlul articolului urmează a fi finalizat, cu indicarea subiecților de colaborate.

La alin.(6), propoziția a doua necesită a fi concretizată cu scop de rigoare juridică și redacțională. Norma restrictivă are caracter general, nefiind clar determinate *organele abilitate cu dreptul de impunere sau de sistare a controalelor și altor acțiuni ale Serviciului Fiscal de Stat*, precum și *temeiul legislației* ce determină acest drept.

La alin.(7) nu este clară norma privind acordarea de asistență la judecarea cazurilor de încălcare a legislației fiscale. În sensul Codului penal se utilizează noțiunile specifice procedurii penale de examinare a *infracțiunii*, iar în sensul Codului fiscal - procedura de examinare a cazurilor de *încălcare fiscală*.

La art.6:

La examinarea normei alin.(2) se va ține cont de obiecția expusă la pct.3, 3) din prezentul aviz.

La alin.(4), atenționăm că, art.5 din Legea privind Stema de Stat a Republicii Moldova nr.32 din 07.03.2013 prevede reproducerea imaginii Stemei de stat pe acte și în *sigilii* ale autorităților publice centrale.

La alin.(7) urmează a se concretiza acțiunea normei la intrarea în vigoare a proiectului de lege respectiv, pentru a exclude tălmăcirile diferite și contradictorii, reieșind din prevederile art.11 al proiectului de lege, ce va avea ca efect reorganizarea SFS la data intrării în vigoare a legii.

La art.7:

La examinarea pct.4) care prevede funcția SFS de constatare a infracțiunilor prevăzute la art.241-242, 244, 244¹, 250-253 și 335¹ din Codul penal, se va ține cont de obiecțiile expuse la pct.3, 2) din prezentul aviz.

La pct.5), care prevede funcția de acordare a serviciilor pentru contribuabili, se va ține cont de norme alin.(4) al art.15 din Legea nr.98/2012 care prevede că, *Guvernul stabilește nomenclatorul serviciilor publice prestate persoanelor fizice și juridice de serviciile de stat subordonate ministerelor, mărimea taxelor la serviciile prestate contra plată, precum și modul și direcțiile de utilizare a mijloacelor speciale după tipurile lor, cu excepția cazurilor în care aceasta ține de competența Parlamentului, în conformitate cu Legea nr.160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.*

Art.8:

A se vedea obiecția de la pct.3 1) din prezentul aviz.

Însă în cazul adoptării proiectului de lege, din punct de vedere tehnic, atenționăm că acesta are o structură complexă ce necesită a fi revăzută din punct de vedere structural și redacțional, conform cerințelor art.32 din Legea nr.780/2001. Atribuțiile SFS grupate pe domenii de competențe, urmează a fi divizare și reglementate prin *articole separate*. Normele articolului vor avea caracter unitar și vor conține una sau mai multe dispoziții cu raport direct între ele și subordonate uneia și aceleiași idei. Iar *alineatele vor avea diviziuni, însemnate, cu litere latine mici și o paranteză*. În cazul unor structuri mai complexe, aceste diviziuni se vor numerota cu cifre arabe și o paranteză. Diviziunile numerotate cu cifre pot avea subdiviziuni însemnate cu litere latine mici și o paranteză.

Obiecția referitoare la numerotarea alineatelor și subdiviziunilor acestora este valabilă și pentru art.9, 10, 12, 14, 15, 17, 23, 27.

La art.9:

Urmează a se explica necesitatea specificării în titlul articolului a drepturilor *generale* ale SFS și ale angajaților acestuia, dacă în textul proiectului nu se conține delimitarea drepturilor în generale și speciale.

La alin.(1) pct.15) prevede dreptul SFS să oprească, în comun cu *alte organe*, și să controleze în condițiile Codului fiscal mijloacele de transport încărcate sau susceptibile a fi încărcate cu mărfuri supuse accizelor sau de transport ilicit de mărfuri

și pasageri, aflate în mișcare națională sau internațională. Pentru a exclude tălmăcirile diferite, urmează a se concretiza sintagmele "alte organe", și "mișcare națională sau internațională".

La alin.(2), cu scop de rigoare juridică și redacțională, urmează a se concretiza noțiunea de act ce urmează a fi emis în modul stabilit de SFS, deoarece utilizarea cuvântului "*delegare*" în sensul unui act administrativ poate fi interpretat în mod diferit. Această obiecție este valabilă și pentru art.12 alin.(9) din proiect.

La art.10, cuvintele referitoare la angajații SFS urmează a fi omise din titlu și din text, ca fiind de prisos. Obligațiile angajaților sunt stabilite la art.15 din proiect.

Art.11 reglementează structura SFS și prevede la alin.(1) că, sistemul administrativ al SFS se determină în raport cu importanța majoră, volumul, complexitatea și specificul funcțiilor pe care le realizează. În acest context, considerăm necesar a se prevedea în textul articolului posibilitatea de creare a subdiviziunilor/echipelor specializate cum ar fi de exemplu *posturile fiscale* staționare, mobile, electronice.

În cazul în care se prevede crearea unor structuri specializate, proiectul de lege urmează să reglementeze expres această posibilitate prin norme juridice concrete, cu referire la statutul acestora, după caz.

La art.12:

La alin.(5), atenționăm asupra necesității de concretizare a actului emis de director – *indicații* (art.147 alin.(4) din Codul fiscal prevede aprobarea doar a indicațiilor *metodice* ale organului fiscal).

La alin.(8):

La examinarea pct.5), pct.6), pct.7) și pct.11) urmează a se ține cont de faptul, că SFS prin art.6 alin.(8) din proiect nu a fost abilitat cu autonomie financiară. Prin urmare, normele ce se referă la repartizarea și gestionarea alocațiilor bugetare, urmează a fi comasate într-un singur punct și redactate conform prevederilor Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181 din 25.07.2014. Potrivit art.28 alin.(5) din Legea nr.98/2012 miniștrii și directorii generali ai altor autorități administrative centrale, fiind executori primari de buget, poartă răspundere personală pentru modul în care utilizează alocațiile aprobate autorităților pe care le conduc și pentru gestionarea optimă a fondurilor publice.

La pct.10) norma urmează a fi adusă în concordanță cu prevederile Legii privind funcția publică și statutul funcționarilor publici nr.158-XVI din 04.07.2008. Textul "probleme ce țin de mișcarea de personal în cadrul Serviciului Fiscal de Stat" se va exclude, ca fiind de prisos.

La alin.(9) propoziția a doua urmează a fi exclusă, ca fiind de prisos.

La alin.(10) atenționăm asupra necesității de coordonare a normelor cu prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XV din 2008, care atribuie funcția de director al SFS la categoria *funcționarilor publici de conducere* (art.9 alin.(1) lit.a)).

Potrivit art.2 din Legea menționată, doar funcția de demnitate publică este funcție publică ce se ocupă prin *mandat* obținut direct în urma alegerilor organizate sau, indirect, prin numire în condițiile legii.

Art.16 din Legea menționată prevede că, funcționarii publici pot avea calitatea de membru al partidelor politice sau organizațiilor social-politice legal constituite, cu

excepțiile prevăzute de lege. Iar art. 25 alin.(5) permite stabilirea altor incompatibilități și conflicte de interese prin legislație specială.

În cazul în care se dorește atribuirea unui statut special și stabilirea unor restricții și incompatibilități pentru funcția de director al SFS, acestea urmează a fi argumentate de autori și reglementate foarte clar cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

La alin.(12), textul "în formă scrisă sau în conformitate cu legislația digitală" se va substitui cu textul "semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice" (a se vedea ca exemplu art.77 alin.(7) și art.85 alin.(1) din Legea nr.3/2016)

La Capitolul III "Angajații Serviciului Fiscal de Stat":

În conformitate cu prevederile art.19 din Legea nr.780/2001, în titlul și în textul Capitolului III, cuvintele "angajat", "angajații", "angajaților", "angajatului" urmează a fi substituite cu cuvintele "personalul" și "personalului", la cazul respectiv. Codul muncii utilizează noțiunea de "salariat", iar Legea nr.158/2008 noțiunea de "funcționar public" și "personal angajat" (cuvântul "angajat" se utilizează la reglementarea normelor specifice raporturilor juridice la etapa de încadrare în câmpul muncii, pînă la obținerea statutului de: salariat, personal angajat în baza de contract individual de muncă, funcționar public, funcționar public cu statut special).

La art.13, alin.(4) prevede că, angajații SFS în exercițiul funcțiunii sunt reprezentanți ai puterii de stat și se află sub ocrotirea statului. Cerințele și dispozițiile legale ale angajaților SFS sunt executorii pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu funcții de răspundere.

Reieșind din prevederile alin.(1) al art.13, această normă se atribuie atât la funcționarii publici, cât și la personalul angajat în bază de contract individual de muncă. Iar în textul proiectului de lege se utilizează noțiunile de *funcționar fiscal, angajat, funcționar public*.

Prin urmare, în cazul acceptării de către Parlament a proiectului de lege, în contextul realizării funcției de constatare a infracțiunilor, orice angajat al SFS va dispune de drepturile și obligațiile ce țin de realizarea acțiunilor procesuale penale respective, se va afla sub ocrotirea statului și cerințele acestuia vor fi executorii pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu funcții de răspundere.

Considerăm că, în redacția propusă, proiectul de lege va genera multiple probleme de ordin juridic în procesul de aplicare. Acesta necesită a fi revăzut și supus unei expertize juridice suplimentare pentru a asigura concordanța cadrului juridic în vigoare.

La art.15, alin.(3) și alin.(4) în redacția propusă nu conțin norme referitoare la obligațiile angajatului SFS.

Astfel, alin.(3) pentru a fi atribuit la art.15, necesită a fi revăzut sub aspect redacțional, iar normele alin.(4) urmează a fi reglementate printr-un articol separat.

La art.17, titlul articolului nu corespunde cu conținutul. Articolul respectiv urmează să cuprindă dispoziții privind responsabilitățile funcționarilor publici din cadrul SFS, dar nu sancțiunile pentru nerespectarea disciplinei muncii.

Dublarea normelor de reglementare a sancțiunilor disciplinare stabilite la art.206 din Codul muncii și la art.58 din Legea nr.158/2008 nu poate fi acceptată, reieșind din normele art.37 alin.(2) din Legea nr.780/2001, care prevede intervenirea abrogării în cazul depistării paralelismelor în legislație.

La art.17 alin.(2), art.18. art.19, art.21, art.22 art.24, art.25, necesitatea normelor nu este justificată, acestea fiind norme juridice de blanchetă și norme juridice de trimitere la alte acte legislative, acțiunea cărora se extinde asupra raporturilor juridice din proiect în mod necondiționat (lipsa sau prezența acestor articole din textul proiectului de lege nu va afecta în nici un mod aplicarea normelor legislației în vigoare de referință).

La art.23, reiterăm că, în cazul în care SFS nu dispune de autonomie financiară, finanțarea acestuia se efectuează în condițiile generale stabilite de legislație pentru autoritățile publice subordonate ministerelor. Prin urmare, reglementările cuprinse în acest articol sunt de prisos.

La Capitolul VI "Dispoziții finale", atenționăm că, proiectul de lege nu poate fi considerat finalizat, dacă acesta nu este adus în concordanță cu cadrul legislativ în vigoare pentru a se asigura aplicabilitatea acestuia la data intrării în vigoare.

Potrivit art.47 alin.(7) din Regulamentul Parlamentului, dacă pentru executarea actului legislativ care se adoptă este necesară elaborarea altor acte legislative sau normative, se anexează lista acestora și/sau, după caz, și proiectele lor. În lipsa normelor juridice de modificare a Codului fiscal, proiectul de lege avizat vine în contradicție cu prevederile acestuia și, prin urmare, nu poate fi supus examinării.

Reieșind din cele expuse, considerăm că înaintarea proiectului de lege spre examinare în Parlament este prematură. Proiectul urmează a fi respins, conform prevederilor art.56 alin.(2) din Regulamentul Parlamentului. Autorii urmează să definitiveze proiectul de lege, ținând cont de obiecțiile expuse în prezentul aviz.

**Șef Direcție
Ion CREANGĂ**

Ex. I. Gălușcă
Tel.: 3-19